

GESZTELYI TAMÁS

TEGYEY IMRE (1930–2021) BÚCSÚZTATÁSA

Nehéz és szomorú feladat elé állított az élet. Búcsúznom kell a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kara, a Történelmi Intézet Klasszika-filológiai és Ókortörténeti Tanszéke és a magam nevében egykori kiváló kollégánktól, Tegyeey Imrétől, akinek több mint 40 éven keresztül voltam szobatársa. Életének java része összeforrott a debreceni egyetemmel, ahová Borzsák István választása révén került. Ő volt a tanszék mindene, ahogy tréfásan mondtuk: a tótumfaktuma, mert a tanszéki ügyintézés feladatainak zöme rá hárult. A hét első felében Debrecenben tartózkodó Borzsák István a feladatokat kijelölte, a hét második felében ott tartózkodó Tegyeey Imre pedig fáradhatatlan energiával elvégezte azokat.

Természetesen szó sincs arról, hogy teendői erre korlátozódtak volna. Ő mindegyiknél tanár volt: magas óraszámiban tanított, órái élvezetesek voltak, még ha olyan kevésbé érdekesítő óráról is volt szó, mint a latin leíró nyelvtan. Történetesen az első évfolyam az enyém volt, melyet tanítani kezdett Debrecenben. Latin nyelvtant és görög nyelvet tartott nekünk, minthogy mindkét nyelv területén egyaránt otthonos volt, majd pedig indoeurópai és latin nyelvészetet tartott, melyhez ő írt egy szerzőtársával tankönyvet. Borzsák István távozása után ő vette át az antik irodalomtörténet oktatását, amin igazán kibontakozhatott előadói képessége. Előadásai világosak, tartalmasak és szellemesek voltak. Nem véletlen, hogy kiváló előadókészségének országos híre kelt, s szinte az ország valamennyi egyetemén óraadóként vagy félállásban alkalmazták. Életének volt olyan időszaka, amikor hetenként körbeutazta a fél országot Szegedtől Miskolcig és Piliscsabáig, hogy minden vállalásának eleget tegyen. Nem csoda, hogy a nyugdíjazásakor kisebbfajta diáktiltakozás alakult ki a debreceni egyetemen – persze hiába. Ugyancsak ehhez a tanári elkötelezettséghez tartozik számos tankönyvének és szótárának a megírása, melyek a leginkább alkalmasak arra, hogy nevét mindörökké megőrizzék. Hosszú éveken keresztül ő tartotta fenn az ógörög szak képzését egyetemünkön.

Második helyen tudományszervező tevékenységét említeném meg. Borzsák Istvánnal ők ketten hozták létre a tanszék máig sikeres folyóiratát, az *Acta Classicát* 1965-ben. A kiadványnak 8 éven keresztül volt technikai szerkesztője, ő járatta be a nyomdai előkészítést, valamint a terjesztés rendszerét. Képzett egy olyan cserehálózatot, amely máig működik, és biztosítja, hogy a folyóirat eljusson a világ minden részébe, és érte cserepéldányok sokaságát kapjuk. Közreműködése az *Acta Classica* nyomdai előkészítésében szinte haláláig folytatódott. Másik nagy vállalkozása volt az *Agatha* című tanszéki sorozat szerkesztése, melyet Havas Lászlóval közösen végeztek. Ez tulajdonképpen már nyugdíjas éveire esett, és jelzi azt, hogy mennyire aktív volt még ebben az életszakaszában is.

Végül, de nem utolsósorban, tudós is volt, aki behatóan foglalkozott az ókortudomány több fontos kérdéskörével. Ezek közül az első a mykénéi kultúra és a lineáris B táblák szövegeinek az elemzése volt. Ennek a témának az volt az aktualitása, hogy épp akkor történt meg e szövegek megfejtése, amikor Tegye Imre elvégezte az egyetemet. Új perspektívák nyíltak a legkorábbi görög kultúra tanulmányozására. Ebből készítette doktori disszertációját, és tanulmányok egész sorát, és részt vett több nemzetközi konferencián ilyen témájú előadásaival. Miután úgy ítélte meg, hogy kimerítette ezt a témakört, érdeklődése egyre inkább a görög újkomédia felé fordult. Tanulmányainak másik nagy csoportja Menandrosszal foglalkozik. Ez egyben irodalmi érdeklődésének erősödését is jelentette, mely kiterjedt a római vígjátékírókra is, Plautusra és Terentiusra. Az *Auctores Latini* sorozat ezen köteteit ő készítette el. Válogatott tanulmányait 2015-ben egy CD-n gyűjtötte össze, és *Mykénétől Menandrosig* címen sokszorosította, és a hozzá közelállókát megajándékozta vele. 85 éves korában elérkezettnek látta az időt, hogy tudományos tevékenységével számot vessen.

Csodálatra méltó volt benne az az aktivitás és energia, amely egész életét jellemezte, és szinte haláláig kitartott. Sajnos 90. születésnapját már a járványhelyzet miatt nem tudtuk közösen megünnepelni, de tanítványai videós összeállítást készítettek a köszönetére, amivel még örömet szereztünk neki. Ha valakiről állíthatjuk, akkor az ő esetében bizonyosan, hogy emléke tanítványainak sokaságában tovább él.

Isten veled, Imre! Requiescas in pace!

GESZTELYI TAMÁS
DE BTK Klasszika Filológiai és
Ókortörténeti Tanszék
gesztelyi.tamas@arts.unideb.hu